

GOGOLIN

◆ *praw miejskich* ◆

1967-2017

Redakcja - Joachim Wojtala
Urząd Miejski w Gogolinie
Wydział Rozwoju Gospodarczego i Promocji

Zdjęcia i teksty - Archiwum Urzędu Miejskiego w Gogolinie

Korekta - Maria Szwed

Skład - Paweł Piątkowski / Drukarnia SADY

Druk - Drukarnia SADY • tel. 77/466 70 24
• www.sady.net.pl

*Zeszyt
Gogoliński*
nr 6

Wydanie Jubileuszowe

Spis treści

- 3 /** Wstęp
- 5 /** Gogolin stał się miastem
- 9 /** Karolinka łączy nas wszystkich
- 14 /** Nagroda Honorowa Statuetka Karolinki
- symbol Ziemi Gogolińskiej
- 27 /** Miejska Młodzieżowa Orkiestra Dęta
- 32 /** Będziemy kontynuować współpracę
- 36 /** Współpraca zainicjowana podczas
Opolskiego Święta Pieśni Ludowej

Panorama Gogolina z lotu ptaka

Wstęp

Szanowni Czytelnicy,

rok 2017 jest czasem wyjątkowym w historii Gogolina. Obchodzimy bowiem dwie ważne dla miasta rocznice – 50. rocznicę nadania Gogolinowi praw miejskich i 50. rocznicę odsłonięcia pomnika Karolinki i Karliczka. Ponadto w bieżącym roku świętujemy dwa jubileusze związane z muzyką – XX Opolskie Święto Pieśni Ludowej i 20-lecie działalności Miejskiej Młodzieżowej Orkiestry Dętej. Podsumowujemy także 20 lat współpracy Gogolina z Schongau oraz inicjujemy obchody z okazji zawarcia umowy partnerskiej Gogolin–Jablunkov.

Jubileusze i rocznice zawsze bardzo cieszą, skłaniają jednak do refleksji i oceny minionego czasu. Trzeba powiedzieć, że przeszłe półwiecze to był dobry okres dla miasta. W miarę swoich możliwości, miejscowość rozwijała się pod opiekuńczym płaszczem miejscowych zakładów wapienniczych. W latach dziewięćdziesiątych XX w., dzięki gruntownym zmianom politycznym, rozwój nabrał rozpędu. Nowe czasy stworzyły większe możliwości, które Gogolin dobrze wykorzystał. Właśnie wówczas nawiązano kontakty partnerskie z Schongau i Jablunkovem, które okazały się bardzo owocne.

Pozdrawiam serdecznie Mieszkańców i Drogich Gości. Zapraszam do Gogolina, nie tylko w roku jubileuszowym. Chciałbym przypomnieć, że Gogolin jest miejscowością o bardzo długiej historii. Pierwsza pisemna wzmianka o nim pochodzi z 1223 r. W roku 2023 przypada więc kolejny jubileusz, a mianowicie 800-lecie miejscowości. Będzie to doskonała okazja, aby przypomnieć historię naszego miasta, jego mieszkańcy zapisali piękną kartę w dziejach Śląska Opolskiego.

Zapewniam, że Gogolin ma wiele do zaoferowania i warto tutaj być dłużej, aby poznać jego ciekawą historię, spotkać ludzi otwartych i doświadczyć gogolińskiej – śląskiej gościnności. Dobre wrażenia i wspomnienia z Gogolina są przecież najlepszą promocją naszego miasta!

Burmistrz Gogolina
Joachim Wojtala

Malownicze otoczenie pomnika Karolinki i Karliczka

Skwer przy Alei św. Urbana

Hotel Vertigo na tle pieców wapienniczych

Gogolin stał się miastem...

Gogolin – niewielka miejscowość przemysłowo-rolnicza – po II wojnie światowej odbudowywała i systematycznie powiększała swój potencjał. Rosły również ambicje miejscowych władz.

Tak jak przed wojną, olbrzymie znaczenie gospodarcze miały miejscowe i okoliczne zakłady wapiennicze, po 1945 r. zrzeszone w przedsiębiorstwie Opolskie Zakłady Przemysłu Wapienniczego w Gogolinie. Warto podkreślić, że gogolińskie zakłady produkcyjne należały do ścisłej czołówki krajowej. W 1952, 1960, 1961 i 1962 r., za znakomite wyniki produkcyjno-ekonomiczne, załoga zdobyła prestiżowy Sztandar Przechodni Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Zarządu Głównego Związków Zawodowych. Gogolin był wprawdzie małą miejscowością, ale znaną marką, rozpoznawalną w środowiskach decydentów polityczno-gospodarczych, zorientowanych na rozwój krajowego przemysłu ciężkiego. W tej sytuacji dążenia do uzyskania przez Gogolin praw miejskich były w pełni uzasadnione. Kwitnący przemysł był bowiem potężnym atutem w ręku miejscowych władz. W tej sytuacji, w 1954 r. podjęto pierwsze kroki w tym kierunku.

50. rocznica uzyskania przez Gogolin praw miejskich jest okazją, aby nieco przybliżyć skomplikowaną historię zmian administracyjnych i drogę do sukcesu, jakim było uzyskanie statusu miasta w 1967 r.

*

W roku 1945 Gogolin znalazł się na tzw. Ziemiach Odzyskanych, które podlegały radzieckiej administracji wojskowej. W styczniu 1945 r. do Gogolina wkroczyła Armia Czerwona, a w jednym z budynków, przy dzisiejszej ul. Krapkowickiej, ulokowała się radziecka komendantura.

Trwała jeszcze wojna, ale już 14 marca 1945 r. na Ziemiach Odzyskanych utworzono cztery okręgi administracyjne nieposiadające statusu województw. Gogolin znalazł się w granicach Okręgu I – Śląsk Opolski, powierzonego 18 marca 1945 r. administracji wojewody śląskiego.

Gmina Gogolin I, obejmująca wyłącznie wieś Gogolin, powstała w grudniu 1945 r. Siedzibą władz gminy była wieś Gogolin. Nazwa Gogolin I została użyta w celu odróżnienia od sąsiedniej, wiejskiej gminy Gogolin II, również z siedzibą w Gogolinie. Gmina Gogolin II składała się z ośmiu gromad: Dąbrówka, Górażdże, Jasiona, Kamień Śląski, Kamionek, Obrowiec, Siedlec i Zakrzów.

Na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z 29 maja 1946 r. uregulowano obowiązujący podział administracyjny. Na obszarze Ziemi Odzyskanych powstały trzy nowe województwa: olsztyńskie, szczecińskie i wrocławskie.

W roku 1950 utworzono województwo opolskie, na jego obszarze znalazły się gminy Gogolin I oraz Gogolin II, należały one wówczas do powiatu strzeleckiego. W roku 1954 w miejsce gmin wprowadzono gromady, a jako organy wykonawcze – gromadzkie rady narodowe. Do obszaru gromady Gogolin I włączono część gromady Zakrzów (osadę robotniczą tzw. Zakrzowskie Maszyny), część gromady Kamionek (Dzioty), gromadę Karłubiec z gminy Otmęt.

„Uchwała nr VII 30/54 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Opolu z dn. 4.10.1954 r. w sprawie podziału na gromady powiatu strzeleckiego. Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 25 września 1954 r. dot. reformy podziału administracyjnego wsi i powołania gromadzkich rad narodowych [...] Wojewódzka Rada Narodowa w Opolu uchwala, co następuje. W powiecie strzeleckim, w województwie opolskim tworzy się następujące gromady: [...] 28. gromadę Gogolin – z siedzibą Gromadzkiej Rady Narodowej w Gogolinie; w skład nowo utworzonej gromady

wchodzą obszary dotychczasowych gromad: Gogolin z gminy Gogolin I oraz część obszaru dotychczasowej gromady Zakrzów, stanowiąca osadę robotniczą Zakładów Wapiennych (Nr Ob. Kat. 71), część obszaru dotychczasowej gromady Kamionek, stanowiąca osiedle Kolonia Dzioły (Nr Ob.Kat.60) z gromady Gogolin II oraz obszar dotychczasowej gromady Kadłubiec z gminy Otmęt”.

W roku 1954 władze Gogolina podjęły starania o uzyskanie praw miejskich.

„W dniu 9 kwietnia 1954 r. tutejsze prezydium podjęło następującą uchwałę: Uchwała nr 7/III/54/: Gminna Rada Narodowa w Gogolinie I działając na zasadzie art. 6 ust. z dnia 20 marca 50 roku o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz.Urz. URP nr 14 poz. 130) oraz na podstawie uchwały Rady Państwa i Rady Ministrów z dnia 24 lutego 54 roku w sprawie prac przygotowawczych do powołania gromadzkich Rad Narodowych (Monitor Polski 22 poz. 324) oraz zgodnie z instrukcją kancelarii Rady Państwa i Urzędu Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1954 r. w sprawie zasad i trybu postępowania przy opracowaniu projektu utworzenia nowych gromad uchwaliła, [co następuje]:

1. Wystąpić poprzez powiatową i wojewódzką Komisję Podziału Administracyjnego do Rady Państwa o nadanie miejscowości Gogolin I ustroju miejskiego, tzn. podniesienia jej do [rang] miasta”¹.

W 1957 r. powstało osiedle Gogolin, czyli jednostka administracyjna pośrednia pomiędzy gromadą a miastem. Od 1957 r. osiedle Gogolin należy do powiatu krapkowickiego.

„Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie utworzenia i zmiany granic niektórych osiedli w województwach katowickim, opolskim i olsztyńskim z dn. 9.11.1957 (Dz.U. Nr 57, poz. 279). Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 25.09.1954 r. o osiedlach i radach narodowych osiedli (Dz.U. Nr. 43, poz. 192) zarządza się, co następuje: [...] § 3 W powiecie krapkowickim, województwie opolskim tworzy się osiedle Gogolin z obszaru Gromady Gogolin”.

Po dwunastu latach starań, z dniem 1 stycznia 1967 r., Gogolin otrzymał status miasta.

„Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie utworzenia niektórych miast z dn. 9.12.1966 r. (Dz.U. Nr 52, poz. 318). Na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 4.02.1950 o dokonywaniu zmian podziału administracyjnego Państwa (Dz.U. Nr 6, poz. 48) zarządza się, co następuje: § 1 Zalicza się do miast: [...] 5) w województwie opolskim: osiedle Gogolin w powiecie krapkowickim”².

Był to olbrzymi sukces władz. Dnia 26 stycznia 1967 r. odbyła się w ratuszu uroczysta sesja Miejskiej Rady Narodowej w Gogolinie, podczas której nastąpiło wręczenie symbolicznego klucza do miasta. Funkcję przewodniczącego Rady pełnił wówczas Gerhard Krumpiec. W następnych latach nastąpiły kolejne zmiany administracyjne.

Na mocy ustawy z dnia 29 listopada 1972 r. o utworzeniu gmin i zmianie ustawy o radach narodowych i na mocy uchwały Wojewódzkiej Rady Narodowej w Opolu z dnia 6 grudnia 1972 r. utworzono, w miejsce dotychczas funkcjonujących gromad, gminę Gogolin w powiecie krapkowickim. Z dniem 1 stycznia 1973 r. Gogolin stał się gminą miejską, a organem wykonawczym została Gminna Rada Narodowa. Na mocy tejże uchwały utworzono wspólne

1 Archiwum Urzędu Miejskiego w Gogolinie

2 Legalis - System Informacji Prawnej

rady narodowe. Ich obsługę objęły wspólne urzędy miasta i gminy, a organem wykonawczym był naczelnik miasta i gminy.

W roku 1989 rozpoczął się proces gruntownej przebudowy państwa polskiego. Wydano wówczas wiążącą dla administracji terenowej Ustawę o samorządzie terytorialnym. Na mocy Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 1990 r. połączono niektóre miasta i gminy, w których działały wspólne organy. W tej grupie znalazł się Gogolin.

Gogoliński ratusz w latach 70. XX w.

Pierwsza sesja

Pierwsza sesja Rady Miejskiej w Gogolinie odbyła się 26 stycznia 1967 r., uczestniczyło w niej dwudziestu czterech radnych. Ponadto obecni byli goście m.in.: przewodniczący Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Krapkowicach – J. Nurkowski, pierwszy sekretarz Komitetu Powiatowego PZPR w Krapkowicach – Malik, przewodniczący Powiatowej Komisji Planowania Gospodarczego – K. Szewczyk, gogoliński lekarz Czesław Czosnykowski, dr Franciszek Marek, wówczas wykładowca w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Opolu.

Przewodniczącym sesji został jednogłośnie wybrany Alojzy Gorzkula. Jednym z najważniejszych punktów programu był okolicznościowy referat wygłoszony przez przewodniczącego Miejskiej Rady Narodowej Gerarda Krumpca, w którym przedstawił „historyczny zarys” miejscowości. Po jego wystąpieniu nastąpiła ceremonia wręczenia klucza do miasta. Przewodniczący Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Krapkowicach wręczył klucz „do bram miasta” Przewodniczącemu Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gogolinie i wyraził nadzieję, że „dzięki wspólnemu wysiłkowi Gogolin jako miasto spełni marzenia swoich mieszkańców”. Sesję zakończyła dyskusja, w której zabrali głos radni i goście. Wskazano m.in. na bardzo dobrą współpracę mieszkańców z ludnością napływową, zaproponowano opracowanie monografii Gogolina i zwrócenie baczniejszej uwagi na „estetykę i czystość miasta”. Radni opowiedzieli się również za rozważeniem możliwości budowy nowej szkoły w Gogolinie, wskazali także na „brak placówek kulturalnych dla młodzieży” i brak sali gimnastycznej.

„Miejska Rada Narodowa w Gogolinie w 1967 r.

Radni – członkowie Prezydium Miejskiej Rady Narodowej

- Gerard Krumpiec – przewodniczący Miejskiej Rady Narodowej,
- Róża Witek – długoletnia kierowniczką Urzędu Stanu Cywilnego w Gogolinie,
- Alojzy Gorzkula – pracownik zakładów wapienniczych w Gogolinie, przewodniczący Rady Zakładowej.

Radni

- **Rafał Niemiec** – pracownik umysłowy ekspedycji kolejowej w Gogolinie, powstaniec śląski,
- **Gerard Wieczorek** – pracownik gazowni, komendant OSP Gogolin,
- **Stefania Tkocz** – pracownik umysłowy w Gminnej Spółdzielni w Gogolinie,
- **Teresa Kurczok** – sportsmenka, piłkarka ręczna,
- **Jan Górski** – kierownik Szkoły Podstawowej nr 2 w Gogolinie,
- **Bronisław Pyzik** – pracownik Banku Spółdzielczego w Gogolinie,
- **Adam Wójcik** – mistrz w zakładach wapienniczych w Zakrzowie i cementowni w Choruli,
- **Jan Paździor** – zawodowy strażak w jednostce w zakładach wapienniczych w Gogolinie,
- **Franciszek Sawicki** – wieloletni kierownik w zakładach wapienniczych – Wydział Zakrzów,
- **Jerzy Klimas** – nauczyciel matematyki w Liceum Ogólnokształcącym w Gogolinie,
- **Władysław Morawiec** – kierowca w Kółku Rolniczym w Gogolinie,
- **Augustyn Brull** – sekretarz ZNP w Krapkowicach, wieloletni kierownik szkoły w Gogolinie-Karłubcu,
- **Edward Szostek** – członek zarządu Państwowej Spółdzielni Spożywców w Krapkowicach,
- **Herbert Stanek** – rzemieślnik, właściciel zakładu ślusarskiego,
- **Franciszek Gabelus** – rolnik z Gogolina-Karłubca,
- **Leon Biliński** – zawiadowca stacji w Gogolinie,
- **Rudolf Mazurkiewicz** – lekarz dentysta w Gogolinie,
- **Wojciech Szczepaniak** – lekarz pulmonolog w ośrodku zdrowia w Gogolinie,
- **Joachim Kiwic** – pracownik gazowni w Gogolinie,
- **Franciszek Wojtyna**,
- **Anna Klink** – ekspedientka w Gminnej Spółdzielni w Gogolinie,
- **Maria Urbaniec** – lekarz chirurg,
- **Bronisława Nowak** – laborantka w laboratorium zakładowym w zakładach wapienniczych w Gogolinie³.

W latach 1965 - 1969 radnymi byli również: **Jerzy Bogacki** – dyrektor szpitala w Gogolinie, **Konrad Matuszek** – właściciel zakładu stolarskiego w Gogolinie oraz **Józef Blachucik**, **Franciszek Gabor** i **Czesław Doroszko**⁴.

Włodarze Gogolina od 1967 r.

- Gerard Krumpiec,
- Jan Winiarski,
- Norbert Urbaniec,
- Joachim Wojtala.

3 Protokół Nr XX/67 [z posiedzenia MRN w Gogolinie], Archiwum Urzędu Miejskiego w Gogolinie.

W dokumentach źródłowych zachowano oryginalną pisownię, w tym także oryginalną pisownię nazwisk.

4 *Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Opolu*, Opole 1969, nr 5, poz.42.

Karolinka łączy nas wszystkich

Dnia 28 maja 1967 r. była piękna pogoda. Wielka liczba osób zgromadziła się wokół obiektu, który wzbudzał ogromne zainteresowanie. Mieszkańcy od dłuższego czasu z uwagą obserwowali prace przygotowawcze na placu przed dworcem kolejowym oraz trwające dwa dni „odlewanie” form ze sztucznego kamienia. Pracami kierował twórca pomnika, opolski rzeźbiarz Tadeusz Wencel.

Uroczystość z okazji odsłonięcia pomnika - 28.05.1967 r. (fot. z archiwum R. Winiarza)

Pomnik przedstawiający Karolinkę i Karliczka z flaszeczką wina nawiązuje bezpośrednio do najstynniejszej pieśni śląskiej *Poszła Karolinka do Gogolina*. Szymon Koszyk, publicysta i działacz narodowy, inicjator budowy pomnika, wskazywał przede wszystkim, iż pieśń ta była i jest najbardziej rozpoznawalną „wizytówką” śląskiej kultury. Najpopularniejsza na Śląsku „śpiwka” stała się ambasadorem śląskiej kultury ludowej w Europie, a nawet na drugiej półkuli. Wędrowała ze Ślązakami wszędzie tam, gdzie emigrowali „za chlebem”. Gogolin wydawał się optymalnym miejscem, gdzie taki pomnik mógłby powstać. Tekst pieśni bezpośrednio wskazuje przecież na tę miejscowość...

Warto przypomnieć, że inicjatywie budowy pomnika patronowało Towarzystwo Rozwoju Ziem Zachodnich, organizacja zajmująca się umacnianiem polskości na Ziemiach Odzyskanych. Przesłanie tego monumentu podkreśla umieszczona przy nim tablica.

Duch patriotyczny przenikał również dwa referaty wygłoszone podczas uroczystości otwarcia. Poseł Ryszard Hajduk mówił o dziejach i roli pieśni ludowej w kulturze Śląska oraz utrzymywaniu jego polskości, a dr Piotr Świerc o triumfie polskiej pieśni ludowej na Śląsku. Warto podkreślić, że dr P. Świerc w swoim referacie ujął bardzo celnie przesłanie, jakie niesie monument: pomnik „Karolinki” – to symbol „niewiasty śląskiej pielęgnującej

w okresie niewoli narodowo-społecznej pieśń polską na prastarej ziemi piastowskiej¹. W ówczesnych warunkach politycznych, ponad dwie dekady po wojnie, w nowym ustroju i granicach, starano się za każdym razem akcentować polityczne treści.

Cieszy jednak to, że po przemianach społeczno-politycznych pomnik doskonale się „obronił”. W zapomnienie poszła ideologiczna strona przedsięwzięcia, pozostało sympatyczne przesłanie o wesołej Karolinie i Karliczku, który przywodzi na myśl dziarskiego śląskiego młodzieńca.

Pamiętkowe zdjęcie przy pomniku

Pieśń ludowa „Karolinka” i pomnik „Karolinki” są najbardziej rozpoznawalnymi wizytówkami Gogolina. Pomnik w ciągu pięćdziesięciu lat stał się też świadkiem historii, do którego należy mieć wyważony stosunek. Dzieło, które powstało w czasach realnego socjalizmu i niosło triumfalistyczne przesłanie o zwycięstwie polskiej pieśni, zmusza dziś do głębszej refleksji nad przemijaniem ustrojów politycznych, a także nad zawiłą historią Śląska. Jest jednak obiektem ważnym, dokumentującym czas miniony, którego nie da się wymazać ani z indywidualnej, ani ze zbiorowej pamięci.

Snując refleksję na temat pomnika, należy zwrócić uwagę na specyficzną rolę, jaką pełni on w przestrzeni miejskiej i społecznej. Jest nie tylko efektownym tłem na zdjęciach turystów, ale określa również symboliczne centrum miasta. Pomnik przyciąga i skupia. Nie tak dawno salutowali przy nim powstańcy śląscy, od 1979 r. przy pomniku gromadzą się zespoły folklorystyczne uczestniczące w Opolskim Świątku Pieśni Ludowej. Obecnie, po transformacji ustrojowej, pomnik jest symbolicznym miejscem spotkania ludzi różnych kultur, światopoglądów i orientacji. Integralnie z pomnikiem związany Gminny Ośrodek Kultury gościł w swoich murach: Czechów, Słowaków, Rosjan, Białorusinów, Ukraińców, Węgrów,

1 P. Świerc, *Triumf polskiej pieśni ludowej na Śląsku w Uroczystość odsłonięcia pomnika Karolinki w Gogolinie*. Gogolin 1967, s. 8.

Litwinów, Niemców, Austriaków, Luksemburczyków, artystów z Afryki, uczestników Światowych Dni Młodzieży z Libanu oraz gości z różnych zakątków Polski, w tym z miast partnerskich Gogolina i miejscowości zrzeszonych w ramach Stowarzyszenia Polska Sieć Odnowy i Rozwoju Wsi. Różnorodna muzyka i śpiew od półwiecza rozbrzmiewają u stóp pomnika. Historia monumentu, który w minionym pięćdziesięcioleciu był świadkiem wielu wydarzeń politycznych, społecznych i kulturalnych, skłania więc do przyjęcia postawy otwartej i akceptującej różnorodność. Taka właśnie perspektywa jest jak najbardziej pożądana w dzisiejszym zróżnicowanym świecie.

Doktor Piotr Świerc – wybitny badacz śląskiego folkloru (fot. z archiwum TVP Katowice)

Na budynku Gminnego Centrum Kultury znajduje się tablica z umieszczoną na niej sentencją „Uczmy się kultury krainy serca myślącego i rozumu kochającego”. Zostały tu zacytowane słowa księdza arcybiskupa Alfonsa Nossola nawiązujące do twórczości śląskich poetów Andreasa Gryphiusa i Josepha von Eichendorffa. Jak pisze we wstępie do wierszy Eichendorffa Ksiądz Arcybiskup: „Serce i myśl, gdy ze sobą harmonijnie współgrają, są w stanie cudownie łączyć i scalać, przyjaźnie jednoczyć i otwierać na człowieczy uniwersalizm oraz świadomość nowej jedności, której Europa dzisiaj tak bardzo potrzebuje”².

Inauguracja Opolskiego Święta Pieśni Ludowej w 2013 r. (fot. M. Przygoda)

2 J. v. Eichendorff, Dwanaście wierszy (w przekładzie ks. J. Szymika), Katowice 2007.

Dziedzictwo kulturowe Gogolina jest naszym wielkim wspólnym dobrem. Wszyscy jesteśmy dumni z Karolinki, która tak pięknie rozśławia naszą miejscowość. Nie tylko pieśń, ale i pomnik stały się wizytówkami Gogolina. Pomnik odsłonięty w 1967 r. jest świadkiem przeszłości, naszej wielkiej i małej historii. Towarzyszy nam w codzienności i tak jak my jest dzisiaj świadkiem nowych czasów. Sukcesem jest to, że żyjemy w Gogolinie w zgodzie i pokoju. Staramy się likwidować antagonizmy i zasypywać przepaście.

Z nadzieją na sukces, wszyscy tworzymy naszą gogolińską rzeczywistość: autochtoni – w tym mieszkańcy narodowości niemieckiej oraz ci, którzy przybyli z Kresów Wschodnich i innych regionów Polski, z Ukrainy i Kazachstanu.

Nasze pokojowe współistnienie jest wielkim darem i bezcenną wartością, która nas niezmiernie wzbogaca.

Dzięki temu też minione lata były dla Gogolina bardzo owocne i udało się zrealizować wiele ambitnych zadań.

Ufamy, że kolejne lata będą dla Gogolina pomyślne i przyniosą naszym mieszkańcom jasną i dobrą przyszłość.

Burmistrz Gogolina
Joachim Wojtala

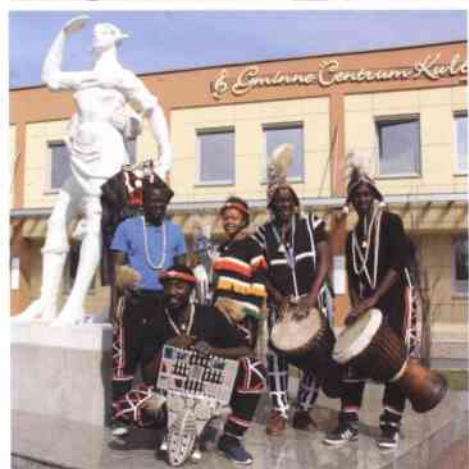
*

27 maja 2017 r., w 50. rocznicę nadania Gogolinowi praw miejskich

Przewodniczącym Komitetu Budowy Pomnika Karolinki był Gerard Krumpiec – przewodniczący Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gogolinie. Pomnik odsłoniли: Szymon Koszyk i Franciszek Adamiec. W uroczystościach uczestniczył poseł ziemi opolskiej Ryszard Hajduk. Budowę pomnika wspierał również muzykolog i badacz śląskiej pieśni ludowej dr Piotr Świerc – mieszkaniec Gogolina. Pomnik stanął w miejscu, w którym znajdował się częściowo zburzony w czasie działań wojennych hotel rodziny Kusch.

Pomnik Karolinki w obiektywie
Karola Jaszkwica

Karolinka łączy nas wszystkich

Nagroda Honorowa Statuetka Karolinki

– symbol Ziemi Gogolińskiej

Nagroda, zwana powszechnie „Karolinką”, została ustanowiona w 1998 r. Jest przyznawana osobom, które w sposób szczególny przyczyniły się do wzbogacenia dorobku gminy m.in. za inicjowanie, nawiązanie oraz umacnianie partnerskich i przyjacielskich kontaktów Gogolina z innymi miastami, pielęgnowanie wartości kulturowych w duchu myśli europejskiej, za osiągnięcia w zakresie działalności oświatowej, kulturalnej i sportowej, pomnażanie dorobku gospodarczego gminy, działalność charytatywną oraz za niesienie pomocy innym. Nagrodę honorową nadaje Kapituła powołana przez Zarząd Gminy Gogolin. Z wnioskiem o nadanie nagrody mogą występować mieszkańcy gminy Gogolin, osoby spoza terenu gminy Gogolin, a także instytucje i przedsiębiorstwa. Zgodnie z uchwałą Kapituły nr 10/KK/2017 z dnia 28 marca 2017 r. nagroda została przyznana dwunastu osobom. Łącznie, Nagrodą Honorową Statuetką Karolinki uhonorowano 75 zasłużonych podmiotów i osób.

*Poszta Karolinka do Gogolina,
a Karliczek za nią,
jak za młodą panią,
z flaszczką wina.*

Dagmar Adamová

Dagmar Adamová – pedagog i dyrektor Základní škola a mateřská škola w Písku koło Jablunkova w Republice Czeskiej, jest działaczką polityczną i samorządową. Ukończyła studia pedagogiczne na Uniwersytecie w Ostrawie. Pracowała jako nauczyciel, od 1991 r. pełni funkcję dyrektora szkoły w Písku. Od 1994 r. jest radną w Radzie Miasta Jablunkova, a od 2000 r. radną w Radzie Morawsko-Śląskiego Kraju. Członkini Obywatelskiej Partii Demokratycznej.

Nagroda Honorowa – STATUETKA KAROLINKI

dla

Dagmar Adamovej

za wieloletnią i efektywną współpracę partnerską z Publiczną Szkołą Podstawową nr 3 w Gogolinie, sukcesywne poszerzanie współpracy i realizację licznych projektów edukacyjnych oraz zaangażowanie w partnerską współpracę Gogolin–Jablunkov–Písek.

Jacek Połęczarz

Jacek Połęczarz reprezentuje Spółkę Góraźdze Cement SA w Choruli, jest członkiem Zarządu Grupy Góraźdze Cement SA, dyrektorem personalnym. Pełni również funkcję wiceprzewodniczącego Rady Programowej Fundacji Góraźdze „Aktywni w Regionie”, gdzie jest także przedstawicielem Fundatora.

Nagroda Honorowa - STATUETKA KAROLINKI

dla

Jacka Połęczarza

za owocną i życzliwą współpracę z Gminą Gogolin i działania na rzecz zachowania lokalnych wartości kulturowych, otwartość na potrzeby lokalnego środowiska, wspieranie prospołecznych i ważnych dla mieszkańców gminy inicjatyw oraz promowanie twórczości artystycznej lokalnych zespołów.

Jan Goczoł – poeta, felietonista, znawca śląskiej kultury, polityk, w latach 1985–1991 poseł na Sejm IX i X kadencji. Ukończył Wyższą Szkołę Pedagogiczną w Opolu. Pracował jako dziennikarz w dwutygodniku „Poglądy”, wchodził w skład redakcji kwartalnika „Regiony” i był redaktorem naczelnym miesięcznika „Opole”. Pełnił również funkcję prezesa Stowarzyszenia Instytut Śląski. Był ściśle związany z Opolskim Towarzystwem Kulturalno-Oświatowym, którym kierował od 1995 r. do jego rozwiązania. Działalność zawodową zakończył w 1990 r. Opublikował kilka tomików wierszy. Wielokrotnie odznaczany i nagradzany, m.in. Srebrnym Medalem Zasłużony Kulturze Gloria Artis, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, wyróżniony Nagrodą im. Karola Miarki i Nagrodą im. Wojciecha Korfantego.

Nagroda Honorowa – STATUETKA KAROLINKI

dla

Jana Goczoła

za inicjowanie i wspieranie działań mających na celu promowanie kultury regionalnej, zaangażowanie w promocję literatury, a szczególnie poezji w gminie Gogolin, oraz za emocjonalną poezję, w której zawarł obrazy będące esencją śląskości.

Marcus Graf

Marcus Graf – kapelmistrz orkiestry dętej „Stadtkapelle Schongau” w partnerskim mieście Schongau w Bawarii. Orkiestra została założona w 1963 r., liczy sześćdziesięciu pięciu członków. W ramach orkiestry działa big band, brass band i ensemble. Repertuar zespołu obejmuje muzykę ludową i kościelną z różnych krajów. Stadtkapelle występowała we Francji, Włoszech, Belgii, Austrii, Japonii, na Filipinach, w Szwajcarii, Anglii i w Polsce. Orkiestra przygotowuje kilkadziesiąt koncertów w roku, jest bardzo ceniona ze względu na wysoki poziom artystyczny. Marcus Graf jest kapelmistrzem orkiestry od 1996 r. Jest również zawodowym budowniczym organów i harmonium. Edukację muzyczną rozpoczął od gry na akordeonie, uczył się także gry na trąbce. Studiował w Leopold-Mozart Konservatorium, Wyższej Szkole Muzycznej w Stuttgarcie i Collegium Musicum w Pommersfelden.

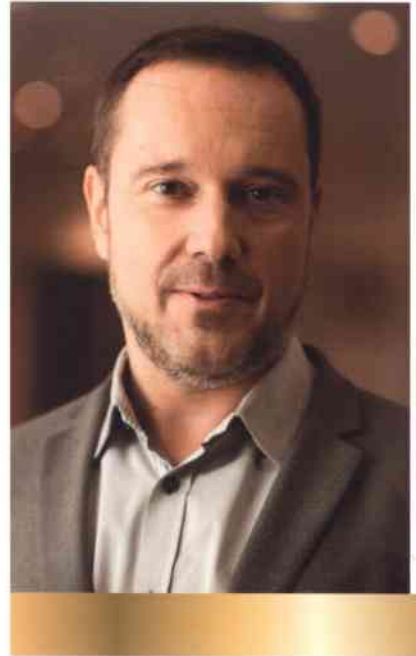
Nagroda Honorowa – STATUETKA KAROLINKI

dla

Marcusa Grafa

za pielęgnowanie i umacnianie kontaktów w ramach współpracy partnerskiej Gogolina i Schongau, pielęgnowanie lokalnego folkloru i jego promocję w gminie Gogolin oraz za owocną współpracę Stadtkapelle z orkiestrami działającymi na terenie gminy Gogolin.

Piotr Biskup – wiceprezes i dyrektor generalny Lhoist w Europie Środkowej. Ukończył studia na Uniwersytecie Zielonogórskim (budownictwo), Uniwersytecie Ekonomicznym w Poznaniu (marketing), posiada również dyplom MBA (Georgia State University (USA)/Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu). Karierę zawodową rozpoczął w branży izolacji termicznych, w firmie Rockwool. Ponad dekadę był dyrektorem generalnym i zarządzającym w firmie Consolis Polska produkującej prefabrykowane elementy betonowe. W roku 2012 objął funkcję dyrektora ds. rynku i rozwoju, został również członkiem zarządu Grupy Lhoist w Polsce. W 2015 r. został dyrektorem generalnym Grupy Lhoist w Europie Środkowej.

Nagroda Honorowa – STATUETKA KAROLINKI

dla

Piotra Biskupa

***za zaangażowanie w rozwój sportu w gminie Gogolin,
wspieranie działalności Ochotniczej Straży Pożarnej w Górażdżach
oraz działania na rzecz zachowania bogatych tradycji kulturowych gminy Gogolin.***

Profesor Teresa Smolińska

Teresa Smolińska – profesor nadzwyczajna Uniwersytetu Opolskiego (Instytut Polonistyki i Kulturoznawstwa), kulturoznawczyni, literaturoznawczyni, folklorystka. W zakresie jej zainteresowań badawczych jest tradycyjna i współczesna kultura regionalna, folklor polski i słowiański, kultura etnicznych obrzeży, śląska kultura ludowa. Profesor Teresa Smolińska jest członkiem Komitetu Nauk Etnologicznych Polskiej Akademii Nauk, przewodniczącą Komisji Folklorystycznej Komitetu Nauk Etnologicznych, zastępcą przewodniczącego Rady Naukowej Państwowego Instytutu Naukowego – Instytutu Śląskiego w Opolu (kadencja: 2016–2020). Od 2015 r. pełni funkcję zastępcy przewodniczącego Internationale Organisation für Volkskunst. Członek Rady Programowej Opolskiego Oddziału Stowarzyszenia Twórców Ludowych (od 1980 r.), członek Rady przy Muzeum Wsi Opolskiej w Opolu (kadencja: 2015–2019), członek Opolskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk. Działa aktywnie w licznych ogólnopolskich i regionalnych środowiskach naukowych i organizacjach, których celem jest promocja kultury ludowej. Jest aktywna na niwie publicystycznej, może się poszczycić imponującym dorobkiem naukowym.

Nagroda Honorowa – STATUETKA KAROLINKI

dla

Profesor Teresy Smolińskiej

za wieloletnią, owocną współpracę z samorządem i instytucjami kultury w gminie Gogolin, imponującą pracą badawczą i działalnością publicystyczną na temat kultury regionalnej oraz szeroką promocję śląskiej kultury ludowej.

Rafał Jilg – muzyk, nauczyciel, dyrygent, instruktor w Gminnym Ośrodku Kultury w Gogolinie, od 2002 r. kapelmistrz Miejskiej Młodzieżowej Orkiestry Dętej w Gogolinie. Pochodzi z Choruli. Ukończył Szkołę Muzyczną II stopnia w Opolu (specjalność – gra na puzonie) oraz Akademię im. Jana Długosza w Częstochowie (specjalność – dyrygentura). Orkiestra, którą prowadzi skupia pięćdziesięciu muzyków, jej repertuar obejmuje muzykę ludową, rozrywkową, światowe standardy muzyczne. Rafał Jilg w 1991 r. znalazł się w pierwszym składzie zespołu będącego załóżkiem Orkiestry Dętej przy Parafii w Malni, która w 1997 r. przekształciła się w Miejską Młodzieżową Orkiestrę Dętą.

Nagroda Honorowa – STATUETKA KAROLINKI

dla

Rafała Jilga

**za wieloletnią działalność jako kapelmistrz
Miejskiej Młodzieżowej Orkiestry Dętej w Gogolinie,
profesjonalizację orkiestry, osiągnięcie wysokiego poziomu artystycznego zespołu,
za pracę edukacyjną i wychowawczą prowadzoną w środowisku dzieci i młodzieży, poszukiwanie
nowych dróg i możliwości rozwoju artystycznego muzyków zrzeszonych
w zespole.**

Stanisław Jakus

Stanisław Jakus – zastępca starosty (mistostarosta) Jablunkova w Republice Czeskiej. Jest doświadczonym samorządowcem i działaczem społecznym, bardzo zaangażowanym we współpracę transgraniczną Polska–Czechy, a także we współpracę samorządową. Świetnie mówi po polsku i jest znakomitym znawcą polskiej kultury. Inicjator wielu działań na rzecz integracji polskojęzycznych i czeskojęzycznych mieszkańców Jablunkova oraz integracji i współpracy lokalnych organizacji i grup społecznych. W roku 2014 Stanisław Jakus, po czterech latach nieobecności, powrócił do samorządu Jablunkova jako zastępca starosty.

Nagroda Honorowa – STATUETKA KAROLINKI

dla

Stanisława Jakusa

za działania na rzecz umacniania i rozwijania współpracy partnerskiej Gogolin–Jablunkov, zaangażowanie i pomoc przy realizacji wspólnych projektów i przedsięwzięć sportowych, kulturalnych i prospołecznych oraz za opiekę i patronat nad działaniami podejmowanymi w ramach współpracy szkół.

Sylwia i Marek Przywarowie

Marek Przywara jest prezesem Zarządu Sentrexu Sp. z o.o., a Sylwia Przywara wiceprezesem Zarządu tejże Spółki. Sentrex to drukarnia fleksograficzna, w której produkuje się torebki papierowe z dnem klocockowym, wykonuje się tu również usługi poligraficzne. Firma rozpoczęła działalność w 1994 r., specjalizuje się w produkcji opakowań dla przemysłu spożywczego, głównie dla cukrowni i młynów. Firma cieszy się bardzo dobrą renomą, większa część jej produkcji jest przeznaczona na eksport. Spółka intensywnie się rozwija i rozbudowuje, obecnie zatrudnia ponad 100 osób. W roku 2016 Sentrex znacząco poszerzył swoją działalność, firma zakupiła dodatkowy teren w Katowickiej Specjalnej Strefie Ekonomicznej. Sentrex może się poszczycić certyfikatami jakości ISO 9001 i 2000.

Nagroda Honorowa - STATUETKA KAROLINKI

dla

Sylwii i Marka Przywarów

***za wspieranie samorządu, Gminnego Ośrodka Kultury i stowarzyszeń w zakresie organizacji przedsięwzięć kulturalnych i rekreacyjnych,
wspieranie sportu dziecięcego i młodzieżowego w Miejskim Klubie Sportowym w Gogolinie i realizację idei społecznej odpowiedzialności biznesu.***

Tadeusz Soroczyński

Tadeusz Soroczyński – filolog, nauczyciel, muzyk, poeta, animator kultury. Od 1945 r. mieszka na Śląsku Opolskim. Był redaktorem czasopisma „Głos Włókniarza” w Prudniku. Członek Związku Literatów Polskich i Górnośląskiego Towarzystwa Literackiego. Pełnił funkcję dyrektora Wydziału Kultury i Sportu w Urzędzie Wojewódzkim w Opolu. Związany ze środowiskiem literackim na Zaolziu, rzecznik spraw Polaków na Zaolziu. Autor czternastu tomów wierszy, laureat licznych nagród.

Nagroda Honorowa – STATUETKA KAROLINKI

dla

Tadeusza Soroczyńskiego

**za owocną współpracę z samorządem gminy i gminnymi instytucjami kultury,
zainicjowanie współpracy kulturalnej i samorządowej między Gminą Gogolin
i Miastem Jablunkov, wspieranie współpracy ze środowiskiem kulturalnym i artystycznym
na Zaolziu, szczególnie w Jablunkovie,
a przede wszystkim za umiłowanie Ziemi Śląskiej.**

Zespół Śląskiej Pieśni Ludowej „Silesia”

Zespół Śląskiej Pieśni Ludowej „Silesia” tworzą: Krystian Czech (lider zespołu, klarnet, śpiew), Gabriela Dworakowska (skrzypce, śpiew), Barbara Wysocka (śpiew), Rajmund Szymaniec (akordeon). Członkowie zespołu pochodzą z podopolskich wsi i są głęboko związani ze śląskim folklorem. Działalność artystyczna zespołu służy zachowaniu i promowaniu oryginalnych pieśni śląskich oraz gwary. Zespół koncertował w Polsce i za granicą, m.in. w Niemczech, Czechach (na Zaolziu), Rosji i Stanach Zjednoczonych, na Litwie, Łotwie i Ukrainie. Występował również w ogólnopolskich i regionalnych programach radiowych i telewizyjnych oraz w przeglądach (Opolskie Święto Pieśni Ludowej, Przegląd Amatorskiej Twórczości Artystycznej „Wiatraki”). Jest laureatem wielu nagród i wyróżnień. W roku 2008 zespół otrzymał Odznakę Honorową Marszałka Województwa Opolskiego. Zespół „Silesia” nagrał kilka płyt, jest doskonałym ambasadorem śląskiego folkloru i „perłą w koronie” kultury Śląska Opolskiego.

Nagroda Honorowa – STATUETKA KAROLINKI

dla

Zespołu Śląskiej Pieśni Ludowej „Silesia”

***za owocną i wieloletnią współpracę artystyczną z Gminą Gogolin,
sięganie do źródeł lokalnego folkloru
i promowanie bogatych zasobów kulturowych Śląska Opolskiego
oraz za działalność edukacyjną wśród dzieci i młodzieży.***

Teresa i Joachim Siekierowie

Teresa i Joachim Siekierowie – właściciele Spółki Chespa, obecnej 25 lat na rynku. Działalność Spółki obejmuje produkcję farb graficznych i lakierów, kliszy fotopolimerowych, wykrojników płaskich i rotacyjnych oraz przygotowanie graficzne i obróbkę repro. Chespa świadczy również usługi w zakresie przygotowania grafiki do druku. Firma dysponuje najnowszymi technologiami, świadczy usługi na najwyższym poziomie, jest prekursorem we wdrażaniu technologii HD-Flexo, która pozwala na znaczne podniesienie jakości druku. Chespa posiada swoje oddziały i przedstawicielstwa zarówno w Europie, jak i na świecie. Ma zakłady produkcyjne w Rumunii, Austrii, Niemczech, Czechach i na Słowacji. Od kilkunastu lat związana jest z Gminą Gogolin. Tutaj właśnie – w Choruli – Spółka otworzyła w 2008 r. nową fabrykę farb i wykrojników. Kilka lat później Chespa wybudowała kolejny nowy zakład produkcji farb graficznych. Spółka była wielokrotnie nagradzana i wyróżniana, otrzymała złotą i srebrną nagrodę w międzynarodowym konkursie fleksograficznym EFIA „Print Awards 2016” w kategorii „Corrugated

Post-Print”, a także SREBRNY MEDAL w konkursie FTA „Excellence in Flexography Award 2015” w kategorii „Mid Web-Process-Uncoated” oraz wiele innych.

W bieżącym roku podpisano „Porozumienie o współpracy” pomiędzy Chespą Sp. z o.o. i Zespołem Szkół w Gogolinie. Porozumienie umożliwi realizację wspólnych projektów, organizację szkoleń z udziałem znakomitych fachowców, organizację warsztatów dydaktycznych, wykładów i praktycznych zajęć wyjazdowych dla uczniów gogolińskiego liceum. W dalszej perspektywie, znacznie ułatwia przygotowanie do zawodu, stwarza także duże możliwości w zakresie zatrudnienia.

Nagroda Honorowa – STATUETKA KAROLINKI

dla

Teresy i Joachima Siekierów

za znaczące wzmocnienie gospodarczego potencjału gminy poprzez ulokowanie dwóch zakładów produkcyjnych w Choruli, wspieranie edukacji młodzieży poprzez udostępnienie wiedzy i technologii w ramach nowoczesnego parku technologicznego firmy oraz stworzenie warunków do podjęcia współpracy Spółki Chespa i Zespołu Szkół w Gogolinie.

Miejska Młodzieżowa Orkiestra Dęta

W roku 2017 Miejska Młodzieżowa Orkiestra Dęta świętuje dwudziestolecie działalności. W 1997 r. orkiestra przyjęła nazwę Miejska Młodzieżowa Orkiestra Dęta w Gogolinie i rozpoczęła działalność pod batutą Czesława Sokalskiego przy Urzędzie Miejskim w Gogolinie.

Warto jednak przypomnieć, że zespół muzyczny, który stał się „zaczątkiem” orkiestry, rozpoczął działalność już w 1991 r. przy parafii w Malni. Zespół przekształcił się później w orkiestrę pod nazwą Orkiestra Dęta przy Parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Malni. Pomysłodawcą był proboszcz ks. Jan Kołodenny, który zachęcił młodzież do udziału w tym przedsięwzięciu. Zgłosiła się kilkuosobowa grupa chętnych. Na prośbę proboszcza, Bernard Grzesista – parafianin i mieszkaniec Odrowąża – rozpoczął naukę gry na instrumentach dętych. Po kilku miesiącach intensywnych ćwiczeń utworzono zespół w składzie: Piotr Krawiec (tenor), Waldemar Nowak (tenor), Waldemar Miemczyk (bas), Krzysztof Reinert (trąbka), Adrian Spallek (trąbka) i uczeń szkoły muzycznej Rafał Jilg (puzon). W tym składzie zespół wystąpił po raz pierwszy w kościele parafialnym w Malni 15 maja 1991 r. z okazji urodzin proboszcza. Kolejny raz zespół zagrał podczas mszy świętej z okazji zakończenia roku szkolnego.

Kapelmistrz Bernard Grzesista z młodymi muzykami

Skład zespołu stale się powiększał, we wrześniu 1991 r. dołączyli do niego: Sabina Wicher (flet), Jolanta Wicher (klarnet) i Michał Wicher (trąbka) z Gogolina-Kartubca, Bartłomiej Socha (klarnet) z Odrowąża. Dnia 13 października 1991 r. orkiestra zagrała „pełną parą” podczas parafialnego kiermaszu. W grudniu do zespołu dołączyli: Ewa Mandalka (trąbka), Ewa Szcześniok (trąbka), Michał Nowak (trąbka), Rafał Szefer (trąbka), Sebastian Szefer (perkusja) i Marian Kowol (tenor). Muzycy nadal ćwiczyli pod okiem Bernarda Grzesisty.

W następnym roku orkiestra występowała już pod nazwą Młodzieżowa Orkiestra Dęta w Malni.

W maju 1992 r. w skład orkiestry weszli kolejni członkowie: Edyta Malkusz (klarnet), Sylwia Malkusz (flet) i Grażyna Skorupa (fagot) z Gogolina-Karłubca, Robert Reinert z Kamienia Śląskiego (klarnet), Jan Hońka (perkusja) oraz Krzysztof Rygol (perkusja). Orkiestra od początku swej działalności żywo uczestniczyła w życiu parafialnym i kulturalnym gminy. Grała podczas uroczystości parafialnych, mszy świętych prymicyjnych, procesji, dożynek, kiermaszy, uroczystości organizowanych przez koła DFK, brała udział w lokalnych obrzędach ludowych – wodzeniu niedźwiedzia i pogrzebaniu basa.

Przy kościele w Malni z księdzem Janem Kołodennym

Od początku orkiestrą opiekowali się Waltrauda Wicher i Joachim Wojtala, początkowo kierownik Wydziału Kultury i Sportu Urzędu Miejskiego w Gogolinie, obecnie burmistrz Gogolina. Dzięki jego inicjatywie Bernard Grzesista za swoją działalność otrzymał Nagrodę Marszałka Województwa Opolskiego dla Animatorów i Twórców Kultury. Joachim Wojtala nadal sprawuje patronat nad młodymi muzykami.

W roku 1997, po rezygnacji Bernarda Grzesisty z funkcji kapelmistrza, kierownictwo objął Czesław Sokalski, aranżer i kapelmistrz orkiestr garnizonowych w Opolu i Wrocławiu. Czesław Sokalski kierował orkiestrą do 2001 r. Po zakończeniu współpracy z zespołem, nadal przygotowywał dla niego aranżacje i wspierał jego działalność. Kolejnym kapelmistrzem został Wojciech Olender. W grudniu 2002 r. pałeczkę przejął Rafał Jilg, który nadał orkiestrze „nowy blask”. Znacznie poszerzyła ona swój repertuar, który obecnie obejmuje jazz, muzykę kościelną, ludową, marszową, rockową, filmową i klasyczną.

Wraz z objęciem przez Rafała Jilga funkcji kapelmistrza, działalność orkiestry „nabrała rozpędu”. Zespół zwiększył swoją aktywność, uczestnicząc w licznych przeglądach i konkursach, w których zajął najwyższe miejsca i zdobył wiele cennych nagród i wyróżnień. Orkiestra uczestniczyła w wojewódzkich przeglądach orkiestr dętych, w przeglądzie w Bieczynie zajęła 1. miejsce. Brała również udział w Opolskim Świątku Pieśni Ludowej 93, Przeglądzie Orkiestr Dętych Gogolin 94, Przeglądzie Ludowej Twórczości Artystycznej Wiatraki 94 oraz w Przeglądzie Piosenki Religijnej. Orkiestra została także dwukrotnie

laureatem Przeglądu Orkiestr Dętych Mniejszości Niemieckiej w Leśnicy-Lichyni. Warto też dodać, iż z orkiestrą współpracował wieloletni kapelmistrz Orkiestry Dętej Górażdże Cement SA Manfred Makiola, służąc swoją wiedzą i doświadczeniem.

Z biegiem czasu znacznie rozszerzył się obszar prezentacji zespołu. Obecnie orkiestra reprezentuje Gminę Gogolin w miastach partnerskich w kraju i za granicą: Kysuckém Novém Meste, Jablunkovie, Písku, Zwierzyńcu, Łodygowicach. Kilkakrotnie zespół ten zagrał również w miejscowościach zrzeszonych w Polskiej Sieci Odnowy i Rozwoju Wsi: Dzierżonowie i Strumieniu. Wielokrotnie występował także za granicą w: Holten,

Kapelmistrz Czesław Sokalski z orkiestrą

Görlitz-Weihubel, Schongau, Winzer, Altenkirchen. Orkiestra jest obecna podczas świąt państwowych, dorocznego „Odpustu u św. Jacka”, imprez sportowych i strażackich. Jej członkowie nieustannie podnoszą swoje umiejętności, m.in. podczas warsztatów muzycznych organizowanych w Gogolinie, Suchym Borze, Jablunkovie i Walcach, gdzie spotkają się trzy orkiestry dęte działające w powiecie krapkowickim.

Bernard Grzesista urodził się w 1934 r. w Krapkowicach. Śpiewał w chórze szkolnym, naukę gry rozpoczął przy Orkiestrze Dętej Zakładów Papierniczych w Krapkowicach, gdzie również rozpoczął pracę zawodową. W roku 1953 został członkiem Orkiestry Dętej Górażdże Cement SA, w następnym roku ożenił się i zamieszkał w Odrowążu. Bernard Grzesista, wraz z Manfredem Makiolą, kierowali Zespołem Pieśni i Tańca „Gogolin”. Z jego inicjatywy, po raz pierwszy w okresie powojennym, zorganizowano w Choruli „Pogrzebanie basa”. W roku 1991 Bernard Grzesista współorganizował Młodzieżową Orkiestrę Dętą w Malni. Zmarł w 2008 r.

Czesław Sokalski urodził się w 1939 r. w Samborze na Kresach Wschodnich. Wraz z rodzicami osiedlił się w Kluczborku, gdzie uczęszczał do podstawowej szkoły muzycznej, uczył się tam gry na akordeonie i skrzypcach. Edukację muzyczną kontynuował w Szkole Muzycznej II stopnia oraz w Orkiestrze Garnizonowej. Jako aranżer współpracował

z zespołem estradowym Polskiego Radia we Wrocławiu. Po ukończeniu szkoły został skierowany do Orkiestry Garnizonowej w Opolu. W roku 1980 ukończył studia na Wydziale Kompozycji i Dyrygentury i otrzymał stopień oficerski. Objął stanowisko kapelmistrza Orkiestry Reprezentacyjnej Śląskiego Okręgu Wojskowego we Wrocławiu. W 1993 r. przeszedł na emeryturę, będąc nadal aktywnym aranżerem.

Wojciech Olender – muzyk, absolwent studium organistowskiego, prowadził orkiestrę oraz chór mniejszości niemieckiej w Gogolinie.

Rafał Jilg – muzyk, nauczyciel, dyrygent, instruktor w Gminnym Ośrodku Kultury w Gogolinie, pochodzi z Choruli. Ukończył Szkołę Muzyczną II stopnia w Opolu (specjalność – gra na puzonie) oraz Akademię Pedagogiczną im. Jana Długosza w Częstochowie (specjalność – dyrygentura). Od 2002 r. kapelmistrz Miejskiej Młodzieżowej Orkiestry Dętej w Gogolinie. W orkiestrze tej, na instrumentach perkusyjnych, grają też jego synowie Michał i Kamil.

Orkiestra z kapelmistrzem Wojciechem Oledrem

Z okazji 20-lecia działalności Miejskiej Młodzieżowej Orkiestry Dętej, w imieniu własnym, mieszkańców gminy Gogolin i sympatyków orkiestry, gratuluję serdecznie talentu, zapału i odniesionych w minionym 20-leciu sukcesów. Składam jednocześnie serdeczne życzenia pomyślności w życiu zawodowym i osobistym, życzę również kolejnych sukcesów artystycznych. Szczególne podziękowania kieruję do kapelmistrzów, którzy w minionych latach kierowali Orkiestrą oraz do Pana Rafała Jilga, który obecnie sprawuje pieczę nad zespołem. Dziękuję za godne i piękne reprezentowanie Gminy Gogolin w kraju i za granicą, a przede wszystkim za pielęgnowanie bogatych, śląskich tradycji muzycznych, promowanie kultury muzycznej oraz za bardzo efektywną pracę edukacyjną.

**Burmistrz Gogolina
Joachim Wojtala**

Strumień - pamiątkowe zdjęcie z Premierem Jerzym Buzkiem

Parada marszowa w Gogolinie z kapelmistrzem Rafałem Jilgiem

Będziemy kontynuować współpracę

Dnia 17 czerwca 1991 r. podpisano „Traktat między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o dobrym sąsiedztwie i przyjaznej współpracy”. Traktat otworzył nowe możliwości współpracy i znacząco ułatwił nawiązywanie stosunków polsko - niemieckich. Wiele polskich i niemieckich samorządów zainteresowało się międzynarodową współpracą i rozpoczęło poszukiwanie partnerów. Decyzję o otwarciu

się na Wschód podjął również burmistrz Schongau Luitpold Braun, który wyraził wolę nawiązaniu kontaktów samorządowych z miejscowością w Polsce. Impulsem do działań w tym kierunku był również program telewizyjny o tworzącym się w Polsce Towarzystwie Społeczno-Kulturalnym Niemców na Śląsku Opolskim, którego pierwszą siedzibą był właśnie Gogolin. W roku 1992, m.in. dzięki zaangażowaniu Janiny i Michaela Krolitzek, którzy utrzymywali żywą łączność ze Śląskiem, nawiązał kontakt z burmistrzem Norbertem Urbaniec.

W tymże roku, z inicjatywy Eryka Boronczyka, przewodniczącego Rady Miejskiej w Gogolinie, na wniosek burmistrza, Rada Miejska podjęła uchwałę o nadaniu nazwy ulicy w Gogolinie – ulica Przyjaciół Schongau. Trwale upamiętniono więc nie tylko historyczne wydarzenie, ale również symbolicznie rozpoczęto partnerską współpracę.

Dnia 30 kwietnia 1996 r. burmistrzowie Norbert Urbaniec i Luitpold Braun podpisali w Schongau „Umowę o partnerstwie”.

Ulica Przyjaciół Schongau – wstęgę przecięli: Eryk Boronczyk, Luitpold Braun i Norbert Urbaniec; w tle Herbert Grzesica i Jan Pawliszyn

W minionym ćwierćwieczu współpracy patronowali przede wszystkim burmistrzowie Gogolina: Norbert Urbaniec i Joachim Wojtala oraz burmistrzowie Schongau: Luitpold Braun, dr Friedrich Zeller, Karl Heinz Gerbel, a obecnie Falk Sluyterman van Langeweyde. W partnerstwo miast byli i są nadal zaangażowani również mieszkańcy i sympatycy tej inicjatywy: Christl Wetzler – urodzona w Głubczycach pracownica administracji Bundeswehry, Hans Fickler – radny, przewodniczący zarządu orkiestry Stadtkapelle Schongau, Heinrich Foster – radny, śp. dr Hermann Vogler – dyrektor szkoły, Paul Huber – zastępca burmistrza, ks. Bernhard Mooser – wieloletni proboszcz miejscowej parafii, Michael i Janina Krolitzek – wówczas mieszkańcy Schongau, Ursula Disch – pracownik Centrum Informacji Turystycznej przy Urzędzie Miejskim, Josef Rössler i państwo Kommander – mieszkańcy Schongau pochodzący z Gogolina-Karłubca.

Zainicjowana w 1992 r. współpraca rozwija się bardzo dobrze, zarówno na szczeblu samorządowym, jak i na płaszczyźnie społeczno-kulturalnej. W latach 1992–2017 odbyło się bardzo wiele partnerskich spotkań, przedstawiciele samorządów Gogolina i Schongau wielokrotnie mieli okazję do wymiany dobrych praktyk i doświadczeń. Delegacje samorządów zawsze są też obecne podczas ważnych uroczystości i rocznic, np. w 2004 r. z okazji obchodów 900-lecia Kamienia Śląskiego. W roku 2012 odbyło się w gminie Gogolin spotkanie z okazji 20. rocznicy współpracy Gogolina z Schongau. Obecni byli: dr Friedrich Zeller – wieloletni burmistrz, Paul Huber – zastępca burmistrza i przedstawiciele mieszkańców Christl Wetzler oraz Manfred Herrmann.

W Schongau w 2016 r. wspólnie świętowano 20. rocznicę podpisania umowy o partnerskiej współpracy. Na zaproszenie władz miejskich w uroczystej sesji, która odbyła się 30 czerwca i w innych jubileuszowych przedsięwzięciach uczestniczyła delegacja z gminy Gogolin, w której znaleźli się przedstawiciele Rady Miejskiej, Rady Rozwoju Gminy Gogolin, jednostek Ochotniczych Straży Pożarnych, placówek oświatowych, przedstawiciele Towarzystwa Kulturalnego Niemców na Śląsku Opolskim oraz odpowiedzialni za kontakty zagraniczne i promocję gminy

Podczas jubileuszowej sesji w Schongau w 2016 r. burmistrz Joachim Wojtala przekazał na ręce burmistrza Falka Sluytermana van Langeweyde życzenia i upominek

Po wielkiej powodzi Gmina Gogolin otrzymała dużą pomoc z Schongau

pracownicy Urzędu Miejskiego. Podczas sesji uczestniczący w niej burmistrzowie jasno wyrazili wolę podtrzymywania kontaktów partnerskich i dalszej współpracy.

Przedstawiciele samorządu Gminy Gogolin uczestniczą również w spotkaniach w gronie miast partnerskich Schongau, do których należą: Abingdon, Colmar, Lucca, Sint Niklaas i Dübendorf. W roku 2012 w Schongau, z udziałem przedstawicieli gminy Gogolin, odbyło się spotkanie z okazji 50-lecia współpracy z miastami partnerskimi.

Partnerskie współdziałanie rozwija się przede wszystkim na szczeblu samorządowym, ma wymierny charakter. Gmina Gogolin w minionym ćwierćwieczu otrzymała m.in.: plastikowe pojemniki do gromadzenia odpadów komunalnych i samochód do ich odbioru. Dzięki inicjatywie partnerów doposażono gogoliński szpital w łóżka, materace i sprzęt medyczny. Gmina otrzymała także namiot biesiadny ze stołami i ławami, sprzęt i lekki samochód z autopompą dla OSP. Mieszkańcy Schongau przekazali również Gminnej Bibliotece Publicznej w Gogolinie imponujący zbiór książek. Współpraca stała się impulsem starań o grant z Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej, który przeznaczono na urządzenie nowoczesnej sali multimedialnej do nauczania języka niemieckiego. W roku 2012 zrealizowano projekt „Jubileusz współpracy – 20 lat razem” wsparty przez Fundację Współpracy Polsko-Niemieckiej.

W pamięci mieszkańców gminy na trwałe zapisały się wspaniałe koncerty Stadtkapelle Schongau. Ta znakomita orkiestra dęta, którą obecnie kieruje kapelmistrz Marcus Graf, wielokrotnie gościła w Gogolinie i Kamieniu Śląskim. Gminę Gogolin odwiedził również przewodniczący zarządu orkiestry Hans Fickler.

W ciągu tych wielu lat dobre praktyki i doświadczenia wymieniali przedstawiciele różnych środowisk: sportowcy, ludzie kultury, twórcy ludowi, strażacy i policjanci. Osobne miejsce zajmuje współpraca szkół. Już w 1991 r. zainicjowano współpracę Liceum Ogólnokształcącego w Gogolinie z Welfen-Gymnasium w Schongau, a w 1992 r. w ramach wymiany do Schongau wyjechała pierwsza grupa uczniów.

Szczególny czas w historii partnerskiej współpracy wiąże się z powodzią tysiąclecia, która nawiedziła gminę Gogolin w 1997 r. Władze miejskie i mieszkańcy Schongau pospieszyli

Heinrich Forster, Norbert Urbaniec, Eryk Boronczyk, Hans Fickler i Josef Rösler

wówczas z bezinteresowną pomocą materialną dla poszkodowanych mieszkańców.

W roku 1994 samorząd Gminy Gogolin ustanowił Odznakę Honorową „Zasłużony dla Miasta Gogolina”, która nadawana jest osobom szczególnie zasłużonym dla miasta. Pierwszym odznaczonym oraz Honorowym Obywatelem Gogolina został burmistrz Schongau Luitpold Braun, co jeszcze bardziej podkreślało wagę zainicjowanych kontaktów.

W roku 1998 ustanowiono Nagrodę Honorową Ziemi Gogolińskiej „Statuetkę Karolinki”. Statuetki trafiły również do partnerów z Schongau, którzy wspierali współpracę: Hansa Ficklera, Heinricha Forstera, dr. Hermanna Voglera, Luitpolda Brauna, dr. Friedricha Zellera i Christl Wetzler.

Stadtkapelle Schongau kilkakrotnie występowała w gminie Gogolin

Współpraca zainicjowana podczas Opolskiego Święta Pieśni Ludowej

Dnia 14 lutego 1998 r. burmistrz Gogolina Norbert Urbaniec i starosta Jablunkova Leo Legierski podpisali umowę o współpracy partnerskiej. Została ona sfinalizowana dzięki osobistemu zaangażowaniu ówczesnego zastępcy burmistrza Gogolina Joachima Wojtali. Parafowany dokument był w zasadzie formalnością, gdyż kontakty już dobrze okrzęły.

W roku 1990 w Opolskim Świątku Pieśni Ludowej w Gogolinie uczestniczyli przedstawiciele Polskiego Związku Kulturalno-Oświatowego (PZKO) w Republice Czeskiej, Koła Miejscowego w Jablunkovie, z prezesem Janem Rytko. Czescy goście zawitali do Gogolina dzięki inicjatywie Tadeusza Soroczyńskiego, poety i literata zawodowo związanego z Opolskim Towarzystwem Kulturalno-Oświatowym (OTKO) – współorganizatorem Święta. Tadeusz Soroczyński, wówczas sekretarz OTKO, utrzymywał żywe kontakty ze środowiskiem artystycznym na Zaolziu i z osobami skupionymi w jablunkowskim kole PZKO. Przedstawiciele samorządu Gminy Gogolin zostali wówczas zaproszeni do udziału w popularnym „Gorolu”, czyli w „Gorolskim Świątku” – największym festiwalu kulturalno-folklorystycznym na Zaolziu, którego głównym organizatorem jest właśnie PZKO.

Gogolin – podpisanie umowy o współpracy partnerskiej: Irma Legierska, Eryk Boronczyk, Norbert Urbaniec, Leo Legierski, Marta Murianova, Petr Adam, Dagmar Adamová, radna miasta Jablunkov, Stanisław Jakus

Chór Męski Gorol z Jablunkova podczas Opolskiego Święta Pieśni Ludowej

Nawiązane kontakty przyniosły znakomite i długofalowe efekty. Współpraca samorządowa obejmuje dziś współdziałanie strażaków, środowisk oświatowych i szeroką współpracę w zakresie kultury. Szczególne miejsce zajmuje działalność związana z realizacją projektów transgranicznych, inicjowanych przez obie strony. Warto podkreślić, iż z inicjatywy Gminy Gogolin zrealizowano ponad dwadzieścia wspólnych przedsięwzięć. Zawiązana w 1998 r. współpraca z samorządem Jablunkova stała się punktem wyjścia i okazją do poszerzenia partnerskiej kooperacji. Od dekady Gmina Gogolin intensywnie współpracuje również z Gminą Písek, a dzięki pośrednictwu władz samorządowych Gminy Gogolin, w 2013 r. podpisano umowę o partnerskiej współpracy między samorządem Jablunkova i Kysuckého Nového Mesta, miastami które są partnerami Gminy Gogolin.

Burmistrz Joachim Wojtala z wóldarzami Jablunkova: Stanisławem Jakusem, Leo Legierskim, Petrem Sagitariusem, Jiřim Hamrozim i primatorem Kysuckého Nového Mesta Jánem Hartelem

XX
Opolskie
Święto
Pieśni
Ludowej

GOGOLIN 2017

Na gogolińskiej scenie często gościli kapele góralskie

Tańczące zespoły na deskach amfiteatru

Na scenie gościły zespoły z różnych regionów Polski

Przy Karolinie chętnie fotografowali się goście z miast partnerskich

Opolskie Święto to także prezentacja pięknych strojów

RADNI PREZYDIUM M.R.N. W GOGOLINIE

GOGOLIN
NA PRAWDACH
MIEJSKICH

OD 1. I. 1967

Władysław Kłopot

Bolesław Chyba

Grzegorz Jędrzejko

Janusz Kowalski

Jerzy A. Jędrzejko

Edward Jędrzejko

Krzysztof Teresa

Władysław Kufar

Andrzej Grzybowski

Andrzej Jędrzejko

Władysław Teresa

Władysław Kufar

Władysław Kłopot

Władysław Jędrzejko

Władysław Teresa

Władysław Kłopot

Władysław Jędrzejko

Władysław Teresa

Władysław Teresa

Władysław Kufar

Władysław Jędrzejko

Władysław Teresa

Władysław Kufar

Władysław Kłopot

Władysław Teresa

Władysław Teresa

Władysław Kufar

Rada Miejska w Gogolinie VII Kadencji

2014 - 2018

Gizela Sapok

Patryk Blawia

Piotr Czok

Franciszek Holeczek

Józef Przybyta

Gerard Kowiczko

Aneta Pollok

Zbigniew Kawa

Adam Zelent

Krystian Kubilas

Waltrauda Wicher

Rudolf Bekiesz

Norbert Broj

Leonard Lepich

• *1000 lat miasteczka* •
GOGOLIN
1967-2017

ISSN 2544-087X

Urząd Miejski
w Gogolinie

Gogolin 2017